

31. Sonntag im Jahreskreis

Deuteronomium 6,2-6

Wenn du den HERRN, deinen Gott, fürchtest, indem du auf alle seine Gesetze und Gebote, auf die ich dich verpflichte, dein ganzes Leben lang achtest, du, dein Sohn und dein Enkel, wirst du lange leben. Deshalb sollst du hören, Israel, und sollst darauf achten, sie zu halten, damit es dir gut geht und ihr so unermesslich zahlreich werdet, wie es der HERR, der Gott deiner Väter, dir zugesagt hat: ein Land, wo Milch und Honig fließen! Höre, Israel! Der HERR, unser Gott, der HERR ist einzig. Darum sollst du den HERRN, deinen Gott, lieben mit ganzem Herzen, mit ganzer Seele und mit ganzer Kraft. Und diese Worte, auf die ich dich heute verpflichte, sollen auf deinem Herzen geschrieben stehen.

Hebräer 7,23-28

Im Ersten Bund folgten viele Priester aufeinander, weil der Tod sie hinderte zu bleiben; Jesus aber hat, weil er in Ewigkeit bleibt, ein unvergängliches Priestertum. Darum kann er auch die, die durch ihn vor Gott hintreten, für immer retten; denn er lebt allezeit, um für sie einzutreten. Ein solcher Hohepriester ziemte sich in der Tat für uns: einer, der heilig ist, frei vom Bösen, makellos, abge-sondert von den Sündern und erhöht über die Himmel; einer, der es nicht Tag für Tag nötig hat, wie die Hohepriester zuerst für die eigenen Sünden Opfer darzubringen und dann für die des Volkes; denn das hat er ein für alle Mal getan, als er sich selbst dargebracht hat. Das Gesetz nämlich macht Menschen zu Hohepriestern, die der Schwachheit unterworfen sind; das Wort des Eides aber, der später als das Gesetz kam, setzt den Sohn ein, der auf ewig vollendet ist.

XXXI Неділя Звичайного періоду

Втор 6, 2-6

Мойсей промовив до народу, кажучи: «Бійся Господа, Бога твого, та й пильнуй усі установи й заповіді Його, які я наказую тобі, ти сам і твій син, і син твого сина, по всі дні життя твого, щоб довголітнім тобі бути. Слухай же, Ізраїлю, і вважай, щоб ти ви- конував їх, щоб був щасливий та щоб розмножились ви вельми, як обіцяв тобі Господь, Бог твоїх отців, на землі, що тече медом та молоком. Слухай, Ізраїлю: Господь Бог наш – Господь єди- ний. Любитимеш Господа, Бога твого, всім серцем твоїм і всією душею твоєю, і всією силою твоєю. Оці слова, які я заповідаю тобі сьогодні, мусять бути в твоєму серці».

Євр 7, 23-28

Брати! Священиків першого Завіту було багато, оскільки смерть не давала залишатися їм, а Цей, пере-буваючи вічно, має священство нескінченне. Тому Він може навіки спасати тих, хто приходить до Бога через Нього, будучи завжди живим, аби заступатися за них. Такого потрібно було нам Первосвященика: святого, невинного, непричетного до зла, відділеного від гріш- ників, вищого за небо. Йому не треба щодня, як первосвященикам, приносити жертви, – спочатку за свої гріхи, а потім за гріхи народу, бо Він це зробив один раз, принісши самого себе. Адже Закон установлює первосвящениками людей, які мають немочі, а слово клятви, що після Закону, установлює Сина, удосконаленого навіки.

Мк 12, 286-34

Того часу підійшов до Ісуса один із книжників і запитав Його: «Яка заповідь є першою з усіх?» Ісус відповів: «Перша є: “Слухай, Ізраїлю: Господь, наш Бог – єдиний Господь, і любитимеш Господа, Бога свого, всім серцем своїм, і всією своєю душею, і всім своїм розумом, і всією своєю силою”. І друга оця: “Любитимеш свого ближнього, як самого себе!” Іншої, більшої заповіді від цих немає». І сказав Йому книжник: «Добре, Учителю, по правді сказав Ти, що Бог є один і немає іншого, крім Нього, і що любити Його всім серцем, усім розумом, усією силою, і що любити ближнього, як себе самого, – це більше за всі всепалення та жертви». А Ісус, побачивши, що він розумно відповів, сказав йому: «Ти недалеко від Божого Царства!» І ніхто не наважувався Його більше запитувати.

Markus 12,28b-34

In jener Zeit ging ein Schriftgelehrter zu Jesus hin und fragte ihn: Welches Gebot ist das erste von allen? Jesus antwortete: Das erste ist: Höre, Israel, der Herr, unser Gott, ist der einzige Herr. Darum sollst du den Herrn, deinen Gott, lieben mit ganzem Herzen und ganzer Seele, mit deinem ganzen Denken und mit deiner ganzen Kraft. Als zweites kommt hinzu: Du sollst deinen Nächsten lieben wie dich selbst. Kein anderes Gebot ist größer als diese beiden. Da sagte der Schriftgelehrte zu ihm: Sehr gut, Meister! Ganz richtig hast du gesagt: Er allein ist der Herr und es gibt keinen anderen außer ihm und ihn mit ganzem Herzen, ganzem Verstand und ganzer Kraft zu lieben und den Nächsten zu lieben wie sich selbst, ist weit mehr als alle Brandopfer und anderen Opfer. Jesus sah, dass er mit Verständnis geantwortet hatte, und sagte zu ihm: Du bist nicht fern vom Reich Gottes. Und keiner wagte mehr, Jesus eine Frage zu stellen.